

ת"פ 26918/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמד שחאדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26918-07-15 מדינת ישראל נ'

שחאדה(אחר/נוסף)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד רועי קרדי

נגד

הנאשם

מחמד שחאדה (אחר/נוסף) ע"י עו"ד נאיל זחאלקה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים: באישום הראשון בעבירות הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות ובהסעת נוסעים מעל המותר; באישום השני, בעבירות הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות ובהסעת נוסעים מעל המותר.

2. כפי שעולה מתוך האישום הראשון שבכתב האישום המתוקן, ביום 5.7.15, סוכם בין הנאשם לאדם אחר, על הסעת תושבי הרשות הפלסטינית מירושלים לתל אביב, וכן סוכם כי רכב נוסף ישמש לנאשם כרכב מוביל, בו יסעו אחרים, אשר יתריעו במידת הצורך בפני הנאשם על נוכחות משטרה במסלול הנסיעה. בעקבות אותו סיכום, סמוך לשעה 17:30 באותו היום, הגיע הנאשם עם רכב מסוג טויוטה לבית חנינא, שם אסף תשעה תושבי הרשות הפלסטינית שאין בידיהם היתרי כניסה לישראל והסיע אותם לכיוון תל אביב, כאשר רכב אחר בו נהג בילאל עווידה יחד עם שני נוסעים נוספים, נסע לפניו במטרה להתריע בפני הנאשם על נוכחות משטרה במסלול הנסיעה. הנאשם נעצר על ידי שוטרים לאחר שנוסעי הרכב האחר התריעו בפניו כי משטרה מצויה במקום. באותן נסיבות הנאשם הסיע את הנוסעים כשהם יושבים ברכב אחד על השני, וחלקם על רצפת הרכב, ללא חגורת בטיחות ומעל למספר נוסעים המותר ברכב.

3. מתוך האישום השני שבכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 27.1.15, סמוך לשעה 01:50 הסיע הנאשם ברכב מסוג קיה שישה תושבים זרים שאין בידיהם היתרי כניסה לישראל, אותם אסף מתל אביב לכיוון ירושלים. הנוסעים ישבו אחד על השני וחלקם על רצפת הרכב ללא חגורת בטיחות ומעל למספר הנוסעים המותר ברכב.

4. בין הצדדים נערך הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה והורשע בכתב האישום

עמוד 1

המתוקן. הוסכם כי יוגש תסקיר מבחן וכי כל אחד מהצדדים יהיה חופשי בטיעונו לעונש.

5. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם, שהוא רווק בן 24, מתגורר עם הוריו ועובד כנהג הסעות. הנאשם קיבל אחריות בפני שירות המבחן על ביצוע העבירות, הביע צער על ההליך המתנהל נגדו וקצינת המבחן התרשמה כי הוא מבין את השלכות מעשיו. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם בעל חשיבה ילדותית המתקשה בוויסות דחפים ונוטה להשליך את האחריות על הסובבים אותו. הנאשם מנהל אורח חיים תקין בדרך כלל, ללא קווים עבריינים באישיותו, גדל במשפחה בעלת מערכת ערכים תקינה והוריו מהווים עבורו מקור סמכות. קצינת המבחן סבורה כי ההליך הפלילי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומדרבן והמליצה להטיל עליו עבודות שירות לתקופה קצרה, על מנת לאפשר לו לחזור לעבודה.

6. חוות דעת הממונה על עבודות השירות נערכה ביום 24.7.16 והוגשה לבית המשפט רק ביום 3.11.16 קובעת כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

7. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע ביחס לאישום הראשון מתחם עונש הולם שבין 8 ל - 20 חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני מתחם עונש הולם שבין 5 ל - 14 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה שבאישום הראשון הנובעת ממספר הנוסעים ופתיחת הציר על ידי הרכב הנוסף, וביחס לשני האישומים, הדגיש את האופן המסוכן שבו הוסעו הנוסעים. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר המצוי בחלקם הנמוך של מתחמי ענישה, עונש מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילה ופסילה על תנאי. לשאלת בית המשפט, הבהיר ב"כ המאשימה כי יש כוונה להגיש כתב אישום גם נגד האחרים, אשר לא הוגש עד היום מאחר וחלקם שוחררו ללא תנאים.

8. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי מארגני ההסעה, אשר חלקם נזכר באישום הראשון, לא הועמדו לדין ושוחרר כבר בשלב מעצר הימים בעוד שהנאשם שהה בתנאים מגבילים. לדבריו, המאשימה נהגה בנאשם אכיפה בררנית, המצדיקה הקלה בענישה. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעניינו של הנאשם בהטלת עונש מאסר בעבודות שירות, תוך שטען, על פי פסיקה שהגיש, כי מתחם העונש ההולם מתחיל בעונש מאסר מותנה ושל"צ. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם, האחריות שלקח על המעשים ושיתוף הפעולה, כמו גם העובדה כי לא נגרם נזק בפועל כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

9. העבירות שביצע הנאשם פוגעות, בראש ובראשונה, בריבונותה של המדינה ובזכותה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, תוך סינון ומניעת כניסתם של אלה המהווים סכנה לביטחון המדינה ולתושביה. מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערך זה היא גבוהה, הן בשל כך שמדובר בשני אירועים, הן בשל כמות הנוסעים שהסיע בכל פעם, הן בשל כך שהעמיד, יחד עם אחרים, תשתית מסודרת

המאפשרת כניסה שלא כדין לישראל למי שאינם מורשים להיכנס למדינה.

המציאות הבטחונית בימים אלה, כמו גם בימים שבהם בוצעו העבירות, קשה מנשוא. הנאשם לא יכול היה לדעת מה היו תכניותיו של כל אחד מן האנשים שהסיע ברכב, והאם מי מהם זמם לבצע פיגוע חבלני או עבירה פלילית בתוך מדינת ישראל. העובדה כי מדובר בכמות גדולה של נוסעים העצימה את הסכנה.

בנוסף, האופן שבו הסיע הנאשם את השוהים הבלתי חוקיים, כאשר הם יושבים האחד על השני, חלקם יושבים על רצפת הרכב ולא חגורים, פוגע בערך מוגן שעניינו שמירה על בטיחותם של משתמשי הדרך.

10. כל אחד מהאישומים מתייחס לאירוע נפרד שהתרחש בתאריך שונה, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאירועים.

11. אשר לאישום הראשון, יש לשקול את העובדה כי מדובר בעבירה שבוצעה בצורה מתוכננת, שעה שלנאשם חברו אחרים, אשר ביצעו יחד עמו את העבירה, והעמידו אמצעים שתכליתם להבטיח כי העבירה שביצע הנאשם תושלם בבטחה. עוד יש לשקול ביחס לאישום הראשון, את המספר הגדול יחסית של הנוסעים שהסיע הנאשם ברכב. לבסוף יש לשקול ביחס לאישום זה, את העובדה כי הנאשם ביצע אותו מספר חודשים לאחר שנתפס מבצע עבירה דומה במסגרת האישום השני.

אשר לאישום השני, יש לשקול את מספר הנוסעים שהסיע הנאשם ואת האופן שבו ישבו ברכב.

12. בחינת רמת הענישה שנקבעה בפסיקה ביחס לעבירות שבהן הורשע הנאשם מלמדת כי גם כאשר דובר על נאשמים צעירים ללא עבר פלילי שלקחו אחריות על מעשיהם הוטלו עליהם עונשי מאסר בפועל (ראו ע"פ 617/15 **ראשק מונטסר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 2.4.15]; עפ"ג (ירושלים) 16815-10-15 **פהמי אבו ליל נ' מדינת ישראל** [30.6.15]; ע"פ (ירושלים) 4504/09 **מדינת ישראל נ' סלאימה מוחמד** [פורסם בנבו 22.9.09]; עפ"ג (ירושלים) 54847-09-12 **מחמד סלאימה נ' מדינת ישראל** [8.11.12]), אם כי ניתן למצוא גזרי דין בהם הוטלו גם עונשי מאסר בעבודות שירות, כפי שעולה מהפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם.

13. מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון נע בין חמישה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני נע מתחם העונש ההולם בין מאסר בעבודות שירות לשנים- עשר חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשים נלווים של מאסר על תנאי, פסילה מנהיגה ופסילה על תנאי. מאחר ועבירות מן הסוג שבהן הורשע הנאשם מתבצעות, ככלל, מתוך מניעים כלכליים, כולל מתחם העונש ההולם גם קנס הנע בין 3,000 ל- 15,000 ₪.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. הנאשם בן 24, ואין לו הרשעות קודמות. יש לשקול את אורח חייו הנורמטיבי, ככלל, כפי שהתרשם שירות המבחן, את נטילת האחריות וחיסכון הזמן השיפוטי, כמו גם את התרשמות שירות המבחן כי ההליך עצמו מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם.

15. הנאשם שהה במעצר בגין תיק זה מיום 5.7.15 ועד ליום 10.7.15, שאז נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המדינה על שחרורו לחלופת מעצר במסגרת מעצר הימים. הנאשם שהה במעצר בית לפרק זמן שאינו ארוך, וביום 7.3.16 אף בוטל איסור הנהיגה ברכב שהוטל על הנאשם במסגרת תנאי השחרור. יש להתחשב במסגרת גזר הדין בעובדה כי לאורך ההליך שהה הנאשם בתנאים מגבילים כפי שפורטו.

16. האישום הראשון מתאר כי מעשיו של הנאשם בוצעו בצוותא חדא עם אחרים. על פי עובדות כתב האישום לא ניתן לקבוע כי חלקם של האחרים היה גדול מחלקו של הנאשם, כפי שביקש לקבוע ב"כ הנאשם. עם זאת, חלקם של האחרים אינו נופל מחלקו של הנאשם הגם שהם לא היו אלה שביצעו את ההסעה בפועל. אף על פי כן, אותם אחרים לא עמדו לדין עד היום. תשובת המאשימה לפיה בכוונתה להגיש כתבי אישום נגד האחרים ולא עשתה כן עד היום מחמת ששחררו ממעצר, אינה מניחה את הדעת, שעה שחלפו למעלה מחמישה- עשר חודשים מיום סיום החקירה והגשת כתב האישום נגד הנאשם, ובפרט כאשר המשיבה טענה כבר במסגרת הערר שהוגש בהליך מעצר הימים, טענות שיש בהן כדי ללמד על כוונתה להגיש כתב אישום כאמור. זו נסיבה בעלת משקל ממשי המצדיקה הקלה בעונשו של הנאשם, ברם, לא סברתי כי יש בה כדי להעמיד את העונש הראוי על מאסר שירוצה בעבודות שירות.

17. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש אחד המצוי בחלקו הנמוך של מתחמי הענישה שנקבעו. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 5.7.15-10.7.15.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירות של הסעה שלא כדין או העסקה והלנה שלא כדין לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 2.4.17.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שבעה חודשים.

מתקופה זו תנוכה התקופה שבה נאסר על הנאשם לנהוג במסגרת התנאים המגבילים שהוטלו עליו. למען הסר ספק- תקופת הפסילה רוצתה במלואה.

ה. חמישה חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של הסעה שלא כדין לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.